

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Minde-Sang til den 28de Mai i Danske Samfund Det danske Maigilde. (Til Udgiveren.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Minde-Sang til den 28de Mai i Danske Samfund Det danske Maigilde. (Til Udgiveren.)", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/text/gv-1840\\_661-intro-shoot-idm106.pdf](https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_661-intro-shoot-idm106.pdf) (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

## Visen

Som så ofte i forbindelse med foredrag i Danske Samfund havde Grundtvig skrevet en tekst, som kunne synges i fællesskab efter foredraget. Visen er en hyldest til den afdøde Frederik 6., der netop havde givet Danmark de rådgivende stænderforsamlinger, snarere end til hans afløser, Christian 8., hvilket også understreges af titlens "Minde-Sang". Hyldesten til Frederik 6. er bygget op over modsætningen til en tidligere konge, Svend Grathe, der i denne udlægning til forskel fra Frederik hverken var interesseret i det danske eller kunne tale med menigmand (strofe 1-2).

\* Svend Grathe er ellers mest kendt for at have foranstaltet det såkaldte blodgilde i Roskilde, hvor han søgte at dræbe sine to medkonger, Knud 5. og Valdemar den Store. Det lykkedes Valdemar at undslippe, og han sejrede siden over Svend i et slag på Grathe Hede (1157). I Grundtvigs vise skal Svend måske blot ses som det ultimative modstykke til den afdøde konge, der var samlende, ikke splittende, ærlig, ikke forræderisk, mild, ikke krigerisk.

Grundtvigs vise skal synges til en kendt folkevisemelodi, som stammer fra visen *Hr. Tønne af Alsø* (DgF 34). Hans vise er udformet som en firlinjet folkevisepastiche med rimfølgen abcb og et omkvæd. Takket være dette omkvæd, "Maien er sød i Danmark!", opstår der en sammenhæng, som både knytter an til årstiden, maj måned, og samtidig til det, der fejres, nemlig datoen for det kongelige tilsagn om oprettelsen af de rådgivende stænderforsamlinger (strofe 6). Menneskeliv og naturens liv går op i en højere enhed, fx i strofe 7: "du søde Mai, / Som Folket og Fuglen gav Stemme!".

Årstidernes naturlige skiften bliver derudover set som en parallel til, at der efter kong Frederiks død om vinteren, i december 1839, vil komme en sommer med den nye konge, hvis salvelsesfest skal finde sted netop i juni 1840 (strofe 9).

## Fortiden genspejles i nutiden

Hen mod slutningen af visen udtrykkes et håb om, at både Frode Fredegods skønne tider og selveste Holger Danske vil vende tilbage (strofe 11). Frode Fredegod er som skjoldunge en af forfædrene til den danske kongeslægt, og han fremhæves ofte af Grundtvig. Inddragelsen af Holger Danske har formentlig sin rod i vennen Bernhard Severin Ingemanns digtcyklus fra 1837 af samme navn (Ingemann 1837) og Grundtvigs egne foredrag herom året før (april 1839, se Lundgreen-Nielsen 1992, s. 33). Holgers tilbagevenden skal næppe forstås helt bogstaveligt, men handler om, at det folkelige og det danske tilsammen kan symboliseres i Holger Danske, hvorved hans ånd kan siges at være kommet tilbage (Lundgreen-Nielsen 1992, s. 33).